

veed nu ikke, hvorledes det gaaer til i Hjørring Amt, men i Ribe Amt, hvor jeg er godt kjendt og har været med paa Opmaalning til Bygningsstat i omtrent en 26 Aar, der er det altid Tilfældet, at Baaningshuse, at Alt, hvad der kan henregnes til Deconomileiligheder, ja endogsaa Kjøreporte, hvil endog Aftægtsleiligheder, ere tagne med til Bygningsstats Svarelse; det gaaer endogsaa saavidt, at naar der til en større Gaard, f. Ex. en gammel Herregaard, hører et saakaldet Privilegium paa at drive et eller andet Næringsbrug, af hvis Bygninger der efter Loven skal svares Bygningsstat, saa skal Avlsbrugeren, naar han benytter det Hele omtrent samlet, svare Bygningsstat af det Hele; naar derimod en saadan Bygning, f. Ex. en lille Mølle, ligger adskilt fra Gaarden og benyttes tillige som Beboelseleilighed for Tjenestefolk eller for Forpagteren, saa ansættes en saadan Bygning ikke i Skat, idet den betragtes som noget Særskilt. Paa den Maade kommer ofte en Uforholdsmæssighed frem, som tit er vækket forandret, for at der kan være en Uensformighed i Ansættelsen. Der gives flere Glendomme, hvor Privilegiet til Krohold eller til Høkeri ikke har Stort at betyde, men hvor der dog svares en betydelig Bygningsafgift. Naar der f. Ex. er en Meierigaard paa 70 til 80 Røer, saa sættes alle Rummeligheder, Bryggers etc. til Bygningsafgift; det falder saaledes en Privilegiehaver ofte vanskeligt at udrede Skatten, da Privilegiet er for ham af ringe Betydning; mangen Gang vil han endogsaa gjerne opgive sit Privilegium; det kan han nu vel, men det er dog ikke saa lige påsende, at det skeer. Min Ansufelse er derfor den, at der burde foregaae en Reform i dette Forhold, saaledes at Ansættelsen af Bygningsstaten stod i Forhold til den Nytte, Privilegiehaveren havde af sit Privilegium. Dette vil jeg imidlertid henstille til Bedømmelse af mere Indsigtsfulde, men det veed jeg, at Bygningsstaten mange Steder falder temmelig haard og svares meget uforholdsmæssig flere Steder paa Landet.

Fischer: Jeg troer ikke, at der er nogen Uenighed mellem den ærede sidste Taler og mig, naar der kun lægges Mærke til, at han taler

om Avlsbrugere og Privilegiehavere, medens jeg alene har talt om Avlsbrugere.

Scholer: Naar det er blevet fremstillet som en stor Uligghed, at Avlsbrugere i Kjøbstæderne svare Bygningsafgift, medens Landet iøvrigt ikke var Bygningsafgift underkastet, saa skal jeg dertil bemærke, at hvis Landet ikke var beskattet paa anden Maade; saa var der, det vil jeg gjerne indrømme, en Uligghed tilstede mellem Kjøbstad og Land, men man maa huske paa, at Landet har den store Veifkat at udrede, og jeg troer, at den vistnok er en fuldkommen saa stor Byrde som de Afgifter, der paaahvile Kjøbstæderne.

Da Ingen ellers begjærede Ordet, gif man over til Aftemming, hvorved

1) Udvalgets Forslag til § 70:
Første Stykke. Dets Punktum, udgaaer ved toges med 56 Stemmer.

2) Forslag af Udvalgets Fleertal (J. A. Hansen, Monrad, Petersen, Rimestad, Scholer og Tscherning) til samme Paragraph:

Andet Stykke
Efter „Bygningsafgift“ forandres Resten saaledes:

„skulle, saalænge de drive Haandteringen, beholde denne Frihed for de Huse og Værksteder, hvilke de nu benytte. I Tilfælde af Flytning tilkommer denne Frihed dem kun til den 1ste Januar 1862.“
vedtoges med 48 Stemmer mod 11.

3) Lovudkastets § 70 med de vedtagne Forandringer, saalydende:

Bygningsafgift paa Landet.

Den ved Fr. 1ste October 1802 § 35 hjemlede fritagelse for Bygningsafgift af Huse og Værksteder, der benyttes af de Haandværkere, der efter Loven maae opholde sig paa Landet, ophæves med Hensyn til alle slige Haandværkere, som herefter nedsatte sig paa Landet.